

UOHSX008PUUX

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0476/2016/VZ-37232/2016/511/SVÁ

Brno: 8. září 2016

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 11. 7. 2016 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel – hlavní město Praha, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha,

ve věci možného spáchání správních deliktů podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) a § 120 odst. 1 písm. f) citovaného zákona při zadávání části A „Standardní položky stejnokroje a stejnokrojové doplňky pro výkon práce strážníka Městské policie hl. m. Prahy“ veřejné zakázky „Dodávky výstrojního materiálu pro Městskou policii hl. m. Prahy“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 16. 7. 2015 a uveřejněno dne 17. 7. 2015 pod ev. č. 518381, ve znění oprav uveřejněných dne 7. 9. 2015, 14. 9. 2015, 5. 10. 2015, a v Úředním věstníku Evropské Unie bylo oznámení uveřejněno dne 22. 7. 2015 pod ev. č. 2015/S 139-256076, ve znění oprav uveřejněných dne 10. 9. 2015, 17. 9. 2015, 8. 10. 2015,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – hlavní město Praha, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání části A „Standardní položky stejnokroje a stejnokrojové doplňky pro výkon práce strážníka městské policie“ veřejné zakázky „Dodávky výstrojního materiálu pro Městskou policii hl. m. Prahy“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 16. 7. 2015 a uveřejněno bylo

dne 17. 7. 2015 pod ev. č. 518381, ve znění oprav uveřejněných dne 7. 9. 2015, 14. 9. 2015, 5. 10. 2015, a v Úředním věstníku Evropské Unie bylo oznámení uveřejněno dne 22. 7. 2015 pod ev. č. 2015/S 139-256076, ve znění oprav uveřejněných dne 10. 9. 2015, 17. 9. 2015, 8. 10. 2015, nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. h) citovaného zákona a zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona, když v zadávací dokumentaci nevymezil transparentně způsob hodnocení nabídek podle subkritéria 1 „Hmotnost zboží“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“, neboť nestanovil, jak bude při přidělování bodů v tomto subkritériu zohledňovat velikost odchylky od doporučené gramáže, a způsob hodnocení nabídek podle subkritéria 5 „Pohodlnost a stříh zboží“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“, neboť stanovil, že v rámci uvedeného subkritéria bude hodnotit „stříh zboží, a to zejména se zaměřením na vzhled a funkčnost“, aniž by současně uvedl, jaké konkrétní parametry bude v rámci stříhu hodnotit a jaké řešení stříhu co do vzhledu a funkčnosti preferuje a tudíž bude hodnotit lépe než jiná řešení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a na uvedenou část veřejné zakázky uzavřel dne 18. 5. 2016 rámcovou smlouvu s vybraným uchazečem – Bartolini, s.r.o., IČO 28267672, se sídlem Veveří 476/39, 602 00 Brno.

II.

Zadavatel – hlavní město Praha, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. f) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rámci šetření podnětu k zahájení řízení z moci úřední vedeného Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. P0935/2016/VZ nezaslal Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže úplnou dokumentaci o veřejné zakázce, a to konkrétně část dokumentace o části A „Standardní položky stejnokroje a stejnokrojové doplňky pro výkon práce strážníka městské policie“ veřejné zakázky „Dodávky výstrojního materiálu pro Městskou policii hl. m. Prahy“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 16. 7. 2015 a uveřejněno bylo dne 17. 7. 2015 pod ev. č. 518381, ve znění oprav uveřejněných dne 7. 9. 2015, 14. 9. 2015, 5. 10. 2015, a v Úředním věstníku Evropské Unie bylo uveřejněno dne 22. 7. 2015 pod ev. č. 2015/S 139-256076, ve znění oprav uveřejněných dne 10. 9. 2015, 17. 9. 2015, 8. 10. 2015, a to rámcovou smlouvu uzavřenou dne 18. 5. 2016 s vybraným uchazečem – Bartolini, s.r.o., IČO 28267672, se sídlem Veveří 476/39, 602 00 Brno – ve lhůtě do deseti dnů ode dne doručení výzvy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 24. 5. 2016, tj. do 3. 6. 2016, ale učinil tak až dne 9. 6. 2016.

III.

Za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí, se zadavateli – hlavní město Praha, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha – **ukládá** podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů,

pokuta ve výši 500.000,- Kč (slovy: pět set tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – hlavní město Praha, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha (dále jen „zadavatel“) – zahájil dne 16. 7. 2015 otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Dodávky výstrojního materiálu pro Městskou policii hl. m. Prahy“ odesláním Oznámení o zakázce, které bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 17. 7. 2015 pod ev. č. 518381, ve znění oprav uveřejněných dne 7. 9. 2015, 14. 9. 2015, 5. 10. 2015, a v Úředním věstníku Evropské Unie bylo uveřejněno dne 22. 7. 2015 pod ev. č. 2015/S 139-256076, ve znění oprav uveřejněných dne 10. 9. 2015, 17. 9. 2015, 8. 10. 2015 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Předmětem veřejné zakázky dle článku 3. zadávací dokumentace je dodávka výstrojního materiálu pro Městskou policii hl. m. Prahy. Veřejná zakázka je rozdělena na 4 části – část A „Standardní položky stejnokroje a stejnokrojové doplňky pro výkon práce strážníka městské policie“, část B „Sportovní oblečení včetně obuvi, stejnokroj pro cyklohlídku včetně cyklopřilby a funkční prádlo“, část C „Stejnokroj pro motohlídku včetně motopřilby“ a část D „Slavnostní stejnokroj včetně obuvi“. Podle bodu 3.1 zadávací dokumentace jsou předmětem veřejné zakázky v části A „Standardní položky stejnokroje a stejnokrojové doplňky pro výkon práce strážníka městské policie“ (dále jen „část A veřejné zakázky“) dodávky standardních položek stejnokroje a stejnokrojových doplňků pro výkon práce strážníka městské policie podrobně specifikovaných v příloze č. 1a zadávací dokumentace.
3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky dle článku 2. zadávací dokumentace činí 126.000.000,- Kč bez DPH za 4 roky, z toho předpokládaná hodnota části A veřejné zakázky činí 95.600.000,- Kč bez DPH za 4 roky.
4. Hodnotící kritéria stanovil zadavatel shodně pro všechny části veřejné zakázky v článku 10. zadávací dokumentace tak, že základním hodnotícím kritériem je ekonomická výhodnost nabídky. Dílčími hodnotícími kritérii zadavatel stanovil dílčí hodnotící kritérium 1 „Výše nabídkové ceny“ s váhou 60 % a dílčí hodnotící kritérium 2 „Kvalita nabízeného zboží“ s váhou 40 %. V rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“ pro část A veřejné zakázky zadavatel stanovil následující subkritéria:
 1. „Hmotnost zboží“ s váhou 10 %,
 2. „Nemačkovost zboží“ s váhou 20 %,
 3. „Barevnost zboží“ s váhou 10 %,
 4. „Prodyšnost zboží“ s váhou 20 %,
 5. „Pohodlnost a střih zboží“ s váhou 25 %,
 6. „Voděodolnost zboží“ s váhou 15 %.
5. Z protokolu o jednání komise pro otvírání obálek ze dne 15. 10. 2015 vyplývá, že v části A veřejné zakázky podali nabídku 2 uchazeči.
6. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 22. 1. 2016 vyplývá, že zadavatel vyhodnotil jako nejvhodnější nabídku uchazeče Bartolini, s.r.o., IČO 28267672, se sídlem

Veveří 476/39, 602 00 Brno (dále jen „vybraný uchazeč“). Dne 11. 3. 2016 zadavatel oznámil uchazečům rozhodnutí o výběru nejuvhodnější nabídky a dne 18. 5. 2016 uzavřel s vybraným uchazečem rámcovou smlouvu na plnění části A veřejné zakázky.

II. POSTUP ÚŘADU

7. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), obdržel dne 22. 5. 2016 podnět k přezkoumání postupu zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky.
8. Přípisem č. j. ÚOHS- P0935/2016/VZ-22120/2016/511/JNv ze dne 24. 5. 2016 (dále jen „výzva“) Úřad vyzval zadavatele, aby ve lhůtě do 10 dnů od doručení výzvy zaslal Úřadu vyjádření k podnětu a dokumentaci o veřejné zakázce. Úřad ve výzvě konstatoval, že dokumentaci o veřejné zakázce zaslal zadavatel Úřadu již v rámci správního řízení sp. zn. S0255/2016/VZ, a z tohoto důvodu Úřad po zadavateli požaduje již pouze zaslání té části dokumentace, která se vztahuje k úkonům učiněným v zadávacím řízení od doby zaslání dokumentace v rámci správního řízení sp. zn. S0255/2016/VZ. Zadavatel byl současně poučen o povinnosti podle § 155 odst. 5 zákona zaslat dokumentaci do 10 dnů ode dne doručení výzvy Úřadu a rovněž o způsobu zaslání dokumentace. Výzva ze dne 24. 5. 2016 byla zadavateli doručena téhož dne.
9. Dne 3. 6. 2016 Úřad obdržel od zadavatele datovou schránkou vyjádření k podnětu ze dne 2. 6. 2016, ve kterém zadavatel uvedl, že dne 18. 5. 2016 uzavřel s vybraným uchazečem – Bartolini, s.r.o., IČO 28267672, se sídlem Veveří 476/39, 602 00 Brno (dále jen „vybraný uchazeč“) – rámcovou smlouvu na plnění části A veřejné zakázky a poté vystavil objednávku na předmět plnění. Rámcová smlouva na plnění části A veřejné zakázky ze dne 18. 5. 2016 (dále jen „rámcová smlouva“) i objednávka měly tvořit dle sdělení zadavatele přílohu jeho vyjádření ze dne 2. 6. 2016, avšak avizovaná rámcová smlouva ze dne 18. 5. 2016 ani objednávka k vyjádření zadavatele připojeny nebyly.
10. Dne 7. 6. 2016 Úřad obdržel datovou zprávu zadavatele, k níž byly připojeny mimo jiné rámcová smlouva a objednávka ze dne 24. 5. 2016, avšak pouze ve formě prostých neautorizovaných kopií.
11. Dne 9. 6. 2016 Úřad obdržel od zadavatele datovou schránkou kopii rámcové smlouvy, která vznikla převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické na základě autorizované konverze dokumentu.
12. Přípisem ze dne 16. 6. 2016 Úřad v rámci šetření podnětu požádal druhého z uchazečů o veřejnou zakázku – XENA Praha, s.r.o., IČO 49613791, se sídlem Nad spádem 641/20, 147 00 Praha – Podolí (dále jen „uchazeč č. 2“) – aby se vyjádřil, zda a případně jak se zadavatelem vymezený způsob hodnocení nabídek v rámci konkrétních subkritérií promítnul do koncipování jeho nabídky. Uchazeč č. 2 na žádost Úřadu reagoval vyjádřením ze dne 21. 6. 2016.
13. V rámci šetření podnětu Úřad dále přezkoumal dokumentaci o veřejné zakázce zasloupanou zadavatelem. Po přezkoumání relevantních podkladů, jež tvoří součást spisu v této věci vedeného pod sp. S0476/2016/VZ, Úřad dospěl k závěru, že jsou dostatečně zjištěny skutkové okolnosti pro vydání příkazu, kdy podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.,

správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), lze povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení uložit formou písemného příkazu, přičemž příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.

14. Dne 11. 7. 2016 Úřad vydal příkaz č. j. ÚOHS-S0476/2016/VZ-28654/2016/511/SVá, kterým bylo rozhodnuto tak, že zadavatel se dopustil správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) (výrok I.) a § 120 odst. 1 písm. f) zákona (výrok II.), současně byla zadavateli uložena pokuta ve výši 500.000,- Kč (výrok III.).
15. Příkaz č. j. ÚOHS-S0476/2016/VZ-28654/2016/511/SVá ze dne 11. 7. 2016 byl zadavateli doručen téhož dne. Okamžikem doručení příkazu bylo zahájeno správní řízení z moci úřední.
16. Účastníkem správního řízení podle § 116 zákona je zadavatel.
17. Dne 19. 7. 2016 zadavatel podal proti příkazu č. j. ÚOHS-S0476/2016/VZ-28654/2016/511/SVá ze dne 11. 7. 2016 odpor ze dne 17. 7. 2016. Podáním odporu byl příkaz zrušen. Obsahem odporu se Úřad bude zabývat níže.
18. Usnesením č. j. ÚOHS-S0476/2016/VZ-30309/2016/511/SVá ze dne 20. 7. 2016 Úřad zadavateli stanovil lhůtu, ve které byl oprávněn navrhopat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
19. Dne 27. 7. 2016 doručil zadavatel Úřadu vyjádření ze dne 26. 7. 2016. Obsahem tohoto vyjádření se Úřad bude zabývat níže.
20. Usnesením č. j. ÚOHS-S0476/2016/VZ-33730/2016/511/SVá ze dne 11. 8. 2016 Úřad určil zadavateli lhůtu, ve které se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
21. Dne 17. 8. 2016 zadavatel doručil Úřadu vyjádření k podkladům rozhodnutí, ve kterém uvedl, že dne 16. 8. 2016 nahlédl zástupce zadavatele do správního spisu, ze kterého zjistil, že Úřad neprovedl důkaz, který zadavatel navrhoval ve svém vyjádření k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0476/2016/VZ-30309/2016/511/SVá, kdy navrhoval provedení následujícího důkazu: „Zadavatel navrhuje v rámci provedení důkazů, aby se k zadávacím podmínkám a samotnému podání nabídky vyjádřil i uchazeč č. 1 (Bartolini s.r.o.).“ Zadavatel má za to, že pokud je součástí správního spisu vyjádření uchazeče Xena Praha, s.r.o., v rámci zajištění objektivit by měli být k totožnému vyjádření vyzváni oba uchazeči, kteří podali nabídku. Zadavatel má za to, že provedení tohoto důkazu je nezbytné k tomu, aby Úřad mohl posoudit obě tvrzení a vyvodit z nich správné závěry. Podle zadavatele vyjádření uchazeče, který se v zadávacím řízení umístil na druhém místě, může být ovlivněno jeho neúspěchem ve veřejné zakázce. Dle názoru zadavatele má pro objektivní zjištění ve věci provedení navrhovaného důkazu zadavatelem zásadní význam a jeho neprovedením by Úřad nepostupoval v souladu s ustanovením § 50 odst. 4 a § 51 odst. 1 správního řádu. V závěru vyjádření zadavatel navrhnul, „aby Úřad v rámci autoremedury své rozhodnutí zrušil a doplnil správní spis o navrhovaný důkaz“.

Odpor ze dne 17. 7. 2016

22. V odporu ze dne 17. 7. 2016 se zadavatel vyjadřuje ke správním deliktům popsaným jak ve výroku I., tak ve výroku II. příkazu.

23. Ke spáchání správního deliktu popsaného ve výroku I. příkazu zadavatel uvedl, že v zadávací dokumentaci podrobně a jednoznačně popsal, jakým způsobem budou jednotlivé nabídky hodnoceny. Dále zadavatel popsal postup hodnotící komise při hodnocení jednotlivých vzorků a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu 5 Afs 75/2009-100, ze kterého má vyplývat, že *„Úřad není oprávněn při své přezkoumné činnosti vstupovat do myšlenkových pochodů jednotlivých hodnotitelů, tedy členů hodnotící komise, a tyto myšlenkové pochody jakkoliv přezkoumávat, hodnotit či dokonce nahrazovat vlastním správním uvážením, ... Úřad však přezkoumává, zda k hodnocení komisí došlo zákonem stanoveným způsobem, zda k tomu došlo transparentním způsobem, tedy zda je posouzení komise přezkoumatelné po formální stránce.“* Zadavatel s odkazem na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu konstatoval, že do hodnocení hodnotící komise si nemůže dovolit vstupovat jakýkoliv jiný subjekt, ani sám zadavatel.
24. Zadavatel se dále vyjadřuje k vymezení způsobu hodnocení podle hodnotících subkritérií „Hmotnost zboží“ a „Pohodlnost a stříh zboží“. K subkritériu „Hmotnost zboží“ zadavatel uvedl, že uchazeči dodali k posouzení 23 druhů vzorků, u nichž uvedli v součtu 39 údajů o gramáži vzorků, resp. jednotlivých vrstev vzorků. Dále zadavatel uvedl, že *„v rámci bodového hodnocení byla určena bodová stupnice 0 – 5 bodů, což znamená 6 možností přidělení bodového hodnocení. Matematicky to tedy znamená 16,6 % pro každý jeden bod v rámci bodového přidělení. Do odchylky v rámci rozdílu jednoho bodu, tedy 16,6 % respektive 21,6 %, jelikož zadavatel stanovil ideální gramáž v rozmezí +- 5 %, by se u uchazeče č. 1 (Bartolini s.r.o.) vešlo 31 položek a u uchazeče č. 2 (Xena Praha s.r.o.) 30 položek. U zbývajících položek byly hodnoty obdobné, vyjma několika málo položek, kde se nabídky v rámci gramáže lišily výrazněji, a to ve prospěch či neprospěch obou uchazečů.“* Zadavatel v této souvislosti zkonstatoval, že hodnotící komise přidělovala v rámci daného subkritéria *„bodové hodnocení za celou nabídku v dané části“*, z čehož má být dle zadavatele *„zcela zjevné“*, že hodnotící komise *„v daném subkritériu nemohla přidělit jiný počet bodů, než učinila“*. K uvedenému zadavatel dodal, že *„uchazeč č. 2 nebyl v rámci hodnocení hmotnosti nikterak bodově znevýhodněn“*.
25. K subkritériu „Pohodlnost a stříh zboží“ zadavatel uvedl, že se jedná o kvalitativní kritérium, u kterého je velmi složité stanovit způsob hodnocení. Dále zadavatel uvedl několik (10) příkladů výstrojních součástí, u nichž byly v zadávacích podmínkách popsány požadavky na jejich stříh. Podle zadavatele mu Úřad klade za vinu, že přesněji nedefinoval požadavky na stříh. Zadavatel k tomu uvádí, že v takovém případě by musel přesně definovat i požadavky na pohodlnost a dle toho stanovit bodové hodnocení, což se dle zadavatele *„z logiky věci jeví jako nesmyslné“*. Přesnou definicí požadovaného plnění do nejmenšího detailu by byl dle názoru zadavatele *„fakticky popřen záměr zadavatele o co nejkvalitnější výstrojní součástky a zároveň tedy samotný smysl soutěže na danou komoditu“*. Zadavatel shrnuje, že postupoval v souladu s účelem zákona, když v zadávacích podmínkách *„vyjádřil hodnotící kritéria i jejich způsob hodnocení“* a samotné hodnocení ponechal na hodnotící komisi.
26. Zadavatel dále konstatuje, že žádný z uchazečů v rámci lhůty pro podání nabídek neuplatnil dodatečný dotaz ke stanovení způsobu hodnocení nabídek, a že argumentace neúspěšného uchazeče, že jiné popsání způsobu hodnocení nabídek by mělo vliv i na jeho nabídkovou cenu, se po ukončení zadávacího řízení jeví jako nevěrohodné.

27. U správního deliktu popsaného ve výroku I. příkazu zadavatel dochází k závěru, že „*podmínky pro spáchání správního deliktu ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) nebyly naplněny*“.
28. Ve vztahu ke správnímu deliktu popsanému ve výroku II. příkazu zadavatel relativizuje závažnost administrativního pochybení zadavatele vedoucího k opožděnému zaslání zbývající části dokumentace o veřejné zakázce skutečností, že Úřad měl „*podstatnou část zadávací dokumentace delší dobu k dispozici*“, a proto dle názoru zadavatele „*mírné opoždění doručení požadovaného by nemělo mít zásadní vliv na jeho činnost v rámci přezkoumání veřejné zakázky*“. Zadavatel uvedl, že se v rámci této veřejné zakázky snažil poskytovat Úřadu maximální součinnost, a to již v rámci šetření podnětu. K prokázání své snahy o včasné zaslání rámcové smlouvy na plnění veřejné zakázky zadavatel k odporu přiložil listinu „Seznam příloh k dokladu“, z níž má být zřejmé, že v nástroji zadavatele byly načteny přílohy, které se pouze administrativním pochybením nepřiradily k odeslaným dokumentům.
29. U správního deliktu popsaného ve výroku II. příkazu zadavatel připouští existenci svého administrativního pochybení při splnění povinnosti zaslat včas kompletní dokumentaci o veřejné zakázce, avšak potrestání za toto pochybení považuje za neadekvátní nebezpečnosti tohoto správního deliktu.

Vyjádření zadavatele ze dne 26. 7. 2016

30. Ve vyjádření ze dne 26. 7. 2016 zadavatel zopakoval argumenty uvedené v odporu ze dne 17. 7. 2016, které rozšířil pouze ve vztahu k hodnocení podle subkritéria „Hmotnost zboží“, a to v tom smyslu, že „ani uchazeč č. 1, ani uchazeč č. 2 nebyl v rámci hodnocení hmotnosti nikterak bodově znevýhodněn, když byli ohodnoceni stejným bodovým (nejvyšším možným) hodnocením.“ Zadavatel dále navrhnul, aby se v rámci provedení důkazů k zadávacím podmínkám vyjádřil vybraný uchazeč.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

31. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona šetřený případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o šetřené veřejné zakázce, odporu zadavatele a na základě vlastního zjištění rozhodl
- ve výroku I. tak, že zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání části A veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. h) zákona a zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, když v zadávací dokumentaci nevymezil transparentně způsob hodnocení nabídek podle subkritéria 1 „Hmotnost zboží“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“, neboť nestanovil, jak bude při přidělování bodů v tomto subkritériu zohledňovat velikost odchylky od doporučené gramáže, a způsob hodnocení nabídek podle subkritéria 5 „Pohodlnost a stříh zboží“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“, neboť stanovil, že v rámci uvedeného subkritéria bude hodnotit „stříh zboží, a to zejména se zaměřením na vzhled a funkčnost“, aniž by současně uvedl, jaké konkrétní parametry bude v rámci stříhu hodnotit a jaké řešení stříhu co do vzhledu a funkčnosti preferuje a bude jej tak hodnotit lépe než jiná řešení.
 - ve výroku II. tak, že zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. f) zákona tím, že v rámci šetření podnětu k zahájení řízení z moci úřední vedeného

Úřadem pod sp. zn. P0935/2016/VZ nezaslal Úřadu úplnou dokumentaci o veřejné zakázce, a to konkrétně část dokumentace o části A veřejné zakázky, a to rámcovou smlouvu uzavřenou dne 18. 5. 2016 s vybraným uchazečem, ve lhůtě do deseti dnů ode dne doručení výzvy Úřadu ze dne 24. 5. 2016, tj. do 3. 6. 2016, ale učinil tak až dne 9. 6. 2016.

Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K postavení zadavatele

32. Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona veřejným zadavatelem je územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek. Zadavatel je územním samosprávným celkem, jedná se tedy o veřejného zadavatele ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 písm. c) zákona.

Relevantní ustanovení zákona

33. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
34. Podle § 11 odst. 2 zákona používá-li tento zákon pojem veřejná zakázka, rozumí se tím i rámcová smlouva podle odstavce 1, nestanoví-li tento zákon jinak. Ustanovení tohoto zákona vztahující se na zadávání veřejných zakázek platí obdobně i pro zadávání rámcových smluv, nestanoví-li tento zákon jinak.
35. Podle § 17 písm. v) zákona dokumentací o veřejné zakázce se rozumí souhrn všech dokumentů v listinné či elektronické podobě, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů a uzavřených smluv.
36. Podle § 44 odst. 1 zákona zadávací dokumentace je soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel.
37. Podle § 44 odst. 3 písm. h) zákona zadávací dokumentace musí obsahovat alespoň způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií.
38. Podle § 78 odst. 1 zákona základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky je
- a) ekonomická výhodnost nabídky, nebo
 - b) nejnižší nabídková cena.
39. Podle § 78 odst. 4 zákona rozhodne-li se zadavatel pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky, stanoví vždy dílčí hodnotící kritéria tak, aby vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny. Dílčí hodnotící kritéria se musí vztahovat k nabízenému plnění veřejné zakázky.
40. Podle § 79 odst. 1 zákona hodnocení nabídek provede hodnotící komise podle hodnotících kritérií uvedených v dokumentech podle § 78 odst. 6. Je-li základním hodnotícím kritériem ekonomická výhodnost nabídky, je hodnotící komise povinna hodnotit nabídky a stanovit jejich pořadí podle jednotlivých dílčích hodnotících kritérií a jejich vah.

41. Podle § 114 odst. 9 zákona části dokumentace o veřejné zakázce nebo soutěži o návrh neuvedené v odstavci 8 a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh je zadavatel povinen zaslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
42. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatel se dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
43. Podle § 120 odst. 1 písm. f) zákona zadavatel se dopustí správního deliktu tím, že nepořídí, nezašle nebo neuchová dokumentaci podle § 109 nebo 155.
44. Podle § 155 odst. 5 zákona zadavatel je povinen do deseti dnů ode dne doručení výzvy Úřadu zaslat dokumentaci o veřejné zakázce prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, s výjimkou dokumentů uvedených v § 114 odst. 9, které je povinen v téže lhůtě zaslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o veřejné zakázce

45. V článku 3.1 zadávací dokumentace je vymezen předmět části A veřejné zakázky, jímž je dodávka standartních položek stejnokroje a stejnokrojových doplňků pro výkon práce strážníka městské policie. S podrobnou specifikací požadované výstroje odkazuje článek 3.1 zadávací dokumentace na přílohu č. 1a zadávací dokumentace.
46. V článku 3.1 zadávací dokumentace se výslovně uvádí, že „zadavatel požaduje, aby nabídnuté (dodávané) výstrojní součásti splňovaly všechny požadavky zadavatele, a to včetně požadavků na splnění příslušných norem uvedených v příloze č. 1 zadávací dokumentace“.
47. V článku 9. zadávací dokumentace, bodě 9.2.1 zadavatel stanovil, že pro účely hodnocení požaduje doložit vzorky výstrojních součástí, přičemž vyjmenoval celkem 20 výstrojních součástí, jejichž vzorky požaduje dodat vždy v pěti velikostech (s výjimkou sukňe pracovní, kterou požadoval ve dvou velikostech). Dále v článku 9, bodě 9.2.1 zadávací dokumentace zadavatel uvedl, že „na základě dodaných vzorků bude posuzována kvalita zboží i při výkonu služby např. s ohledem na hmotnost zboží, mačkovost, barevnost, prodyšnost, pohodlnost apod.“
48. V článku 10. zadávací dokumentace zadavatel uvedl hodnotící kritéria (viz bod 4. odůvodnění tohoto příkazu) a ke každému subkritériu v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“ uvedl své požadavky.

K subkritériu 1 „Hmotnost zboží“ zadavatel uvedl:

„V rámci tohoto kritéria považuje zadavatel za ideální doporučenou gramáž uvedenou u jednotlivé výstrojní součásti uvedené v příslušné příloze, je-li uvedena, a to v rozsahu +- 5% od doporučené gramáže. Není-li doporučena gramáž u výstrojní součásti, ideální hmotnost by měla odpovídat účelu a povaze výstrojní součásti, za splnění požadavků na tuto výstrojní součást uvedenou v zadávací dokumentaci.“

subkritériu 5 „Pohodlnost a střih zboží“ zadavatel uvedl:

„V rámci pohodlnosti a střihu zboží zadavatel preferuje vyšší pohodlnost výstrojních součástí, a to zejména při běžném užívání strážníky městské policie Hlavního města Prahy. Dále bude v rámci tohoto kritéria hodnocen střih zboží, a to zejména se zaměřením na vzhled a funkčnost.“

49. V článku 10. zadávací dokumentace dále zadavatel uvedl, že „nejvhodnější nabídce v každém subkritériu bude v ideálním případě přiděleno každým členem hodnotící komise vždy max. 5 bodů. Ostatním nabídkám budou v daném subkritériu body přiděleny na základě porovnání s nejvhodnější nabídkou a dle následující stupnice:

5 bodů – výborný

4 body – velmi dobrý

3 body – dobrý

2 body – dostatečný

1 bod – nedostatečný

0 bodů – naprosto nevyhovující

V každém subkritériu může účastník obdržet od každého člena hodnotící komise 0 až 5 bodů. Posléze budou sečteny body přidělené jednotlivými členy hodnotící komise za konkrétní subkritérium. Tento součet bodů bude u každého subkritéria vynásoben vahou příslušného subkritéria. Poté budou sečteny body, které vyjdou po vynásobení vahou příslušného subkritéria (tzv. „výsledný součet“).

Skutečnosti zjištěné v rámci šetření podnětu

50. Uchazeč č. 2 ve svém vyjádření ze dne 21. 6. 2016 zaslaném Úřadu v rámci šetření podnětu uvedl, že zadavatelem vymezený způsob hodnocení podle subkritéria 1 „Hmotnost zboží“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“ se do jeho nabídky projevil podstatným způsobem. Uchazeč č. 2 uvedl, že použitá gramáž materiálu má zásadní vliv na cenu použitého materiálu (u rozdílu gramáže 265g/m² a 190 g/m² může být rozdíl cca 20 % ceny). Pokud by například zadavatel u kalhot ripstop letních uvedl, že preferuje nižší gramáž, mohl uchazeč č. 2 zpracovat nabídku tak, aby lépe vyhovovala požadavkům konečných uživatelů a současně by mohl radikálně snížit cenu, čímž by získal lepší bodové hodnocení jak v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“, tak i v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Výše nabídkové ceny“. Podobně pokud by zadavatel například u položky beranice uvedl, že preferuje vyšší gramáž podšívky, uchazeč č. 2 by nabídnul použití podšívky s vyšší gramáží, čímž by dosáhnul lepšího bodového ohodnocení v rámci dílčího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“, a to s minimálním dopadem na cenu, neboť cena podšívkoviny je značně levnější než cena základních klasických materiálů.
51. K zadavatelem vymezenému způsobu hodnocení podle subkritéria 5 „Pohodlnost a střih zboží“ uchazeč č. 2 ve svém vyjádření ze dne 21. 6. 2016 uvedl, že pokud by zadavatel stanovil, jaký konkrétní střih a řešení preferuje, mělo by to opět podstatný vliv na jeho nabídku. Jako příklad uchazeč č. 2 uvedl položku bunda pasová, ke které konstatoval, že kdyby předem věděl, že zadavatel preferuje bundu bez průramků a záhybů, nabídnul by

bundu stříhově jednodušší (jako vybraný uchazeč), u které by navíc mohl nabídnout podstatně nižší cenu, neboť komplikovanější stříh (jako v případně bundy nabídnuté uchazečem č. 2) zvyšuje cenu bundy jak o náklady na spotřebu základního materiálu, tak o náklady na práci (stříhání a šití). Uchazeč č. 2 uvedl rovněž i příklady dalších položek, přičemž shrnul, že pokud by zadavatel přesněji stanovil, jaké řešení co do vzhledu a funkčnosti preferuje, mohla být jeho nabídka značně odlišná a dokonce mnohem levnější.

K výroku I. rozhodnutí

52. K problematice transparentnosti vymezení zadávací dokumentace Úřad uvádí nejprve obecně následující.
53. Ve vztahu k problematice koncipování zadávacích podmínek v souladu se zákonem Úřad odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 86/2008-222 ze dne 25. 3. 2009, ve kterém se uvádí zejména následující: *„Nejvyšší správní soud se přitom plně ztotožňuje s názorem krajského soudu, že zadávací dokumentace musí být jednoznačná, jelikož musí být zcela patrná, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky „soutěžit“. Rovněž jednotlivá dílčí kritéria a jejich hodnocení musí být natolik konkrétní, přesné a jednoznačné, aby se každému z uchazečů dostalo informací téhož materiálního obsahu a aby bylo následně zřetelně přezkoumatelné, zda zadavatel hodnotil nabídky tak, jak předeslal v zadávacích podmínkách. Nemůže tedy obstát taková zadávací dokumentace, z níž požadavky na zpracování nabídky a následně hodnotící kritéria nejsou zcela srozumitelné a jednoznačné, tj. pokud objektivně připouštějí rozdílný výklad a vzniká tak interpretační nejistota.“*
54. Ve vztahu k problematice transparentnosti zadávací dokumentace lze odkázat rovněž i na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 77/2008-45 ze dne 4. 11. 2010, ve kterém se uvádí především následující: *„Požadavek jednoznačnosti, konkrétnosti a přesnosti zadávací dokumentace plyne z obecné zásady transparentnosti zakotvené v § 6 ZVZ. Tato zásada spolu se zásadou zákazu diskriminace a zásadou stejného zacházení se všemi uchazeči musí být zadavatelem dodržována v rámci celého zadávacího řízení. Úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení. Tak tomu může být např. i tehdy, pokud zadávací dokumentace neobsahuje jednoznačně a srozumitelně formulovaná pravidla.“*
55. V souvislosti s použitím subjektivních kvalitativních hodnotících kritérií Úřad odkazuje konečně i na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 23/2012 ze dne 26. 9. 2012, ve kterém soud jednoznačně konstatoval existenci povinnosti zadavatele při hodnocení nabídek za použití kvalitativních hodnotících kritérií takto: *„Je povinností zadavatele, aby u kvalitativních kritérií uvedl postup a způsob, jakým budou jednotlivé nabídky hodnoceny a porovnány. Stejně tak u kvalitativních kritérií je nutné určit, pokud to nevyplývá přímo z podstaty věci, v jakých jednotkách budou měřeny.“*

56. S ohledem na závěry shora citovaných soudních rozhodnutí nemůže obstát taková zadávací dokumentace, z níž zcela jasně, přesně a srozumitelně nevyplývají požadavky zadavatele na zpracování nabídky a v níž není jednoznačně stanoven způsob hodnocení jednotlivých nabídek. Pokud objektivně ze zadávací dokumentace není zřejmé, co a jakým způsobem bude v nabídkách hodnoceno, event. ohledně této otázky existuje více možných výkladů, pak nemůže takováto interpretační nejistota jít k tíži žádnému z dodavatelů, ale zadavateli samotnému.
57. Pro dodržení základních zásad zadávacího řízení uvedených v § 6 odst. 1 zákona je v souvislosti s vymezením hodnotících kritérií nezbytné, aby uchazečům o veřejnou zakázku bylo již v době přípravy nabídky známo, co bude předmětem hodnocení, jaké jsou preference zadavatele, tj. co bude hodnoceno kladně a co naopak negativně, a jakým způsobem bude hodnocení probíhat.
58. Podle § 44 odst. 3 písm. h) zákona zadávací dokumentace musí obsahovat alespoň způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií. Ve vztahu k šetřené veřejné zakázce Úřad k vymezení způsobu hodnocení nabídek podle hodnotících subkritérií v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“ uvádí následující.

subkritérium 1 „Hmotnost zboží“

59. V případě subkritéria 1 „Hmotnost zboží“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“ zadavatel v článku 10. zadávací dokumentace pouze zkonstatoval, jakou gramáž zboží považuje u jednotlivých výstrojních součástí za ideální (za ideální považuje doporučenou gramáž uvedenou v příslušné příloze „v rozsahu +- 5 % od doporučené gramáže“). Zadavatel však v zadávací dokumentaci žádným způsobem nespécifikoval, jak bude nabídka s tzv. „ideální“ gramáží bodově ohodnocena (zda např. získá nejvyšší možný počet bodů pouze nabídka, která je totožná s gramáží doporučenou v příloze nebo zda bude nejvyšší možný počet bodů přidělen rovněž i nabídce s odchylkou +- 5 % oproti doporučené gramáži) a nestanovil rovněž žádné pravidlo pro přidělování počtu bodů nabídkám, jejichž odchylka od doporučené gramáže bude větší než +- 5 %. V zájmu zajištění jistoty dodavatelů ohledně následného hodnocení jejich nabídek podle daného subkritéria by přitom bylo vzhledem k povaze zadavatelem zvoleného subkritéria žádoucí, resp. nezbytné, stanovit v zadávací dokumentaci jednoznačná pravidla pro přidělování počtu bodů jednotlivým nabídkám v závislosti na velikosti odchylky od doporučené gramáže. Vzhledem k tomu, že tak zadavatel neučinil, Úřad došel k závěru, že postup zadavatele je netransparentní.
60. Absence jednoznačných pravidel pro přidělování bodů v zadávací dokumentaci obecně může vést k libovůli zadavatele při následném hodnocení nabídek. V šetřeném případě zadavatel ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 22. 1. 2016 v části týkající se hodnocení podle subkritéria 1 „Hmotnost zboží“ konstatoval, že „komise porovnávala doporučenou gramáž uvedenou u jednotlivé výstrojní součásti uvedené v příslušné příloze s gramáží uvedenou uchazečem. Dále komise jednotlivé referenční vzorky zvážila.“ Komise dále zkonstatovala, že obě nabídky splňují veškeré požadavky zadavatele a že v tomto kritériu jsou srovnatelné (bez jakýchkoliv dalších argumentů); oběma nabídkám pak přidělila za splnění subkritéria 1 „Hmotnost zboží“ souhrnným způsobem plný počet bodů.
61. Z nabídek obou uchazečů přitom Úřad zjistil, že např. u výstrojové součástky „bunda zimní – žlutá“ zadavatel požadoval v příloze č. 1a zadávací dokumentace použití vrchního materiálu

s doporučenou gramáží 210 g/m². Vybraný uchazeč nabídnul použití vrchního materiálu s gramáží 160 g/m² a uchazeč č. 2 nabídnul použití vrchního materiálu s gramáží 150 g/m². Žádný z uchazečů tedy nedodržel gramáž doporučenou zadavatelem u této výstrojové součástky ani s povolenou odchylkou +- 5%, přičemž vybraný uchazeč se od doporučené gramáže odchytil cca o 24 % a uchazeč č. 2 se od doporučené gramáže odchytil cca o 29 %. Tuto skutečnost však zadavatel při hodnocení nabídek žádným způsobem nezohlednil (oběma nabídkám přidělil plný počet bodů). Stejně zadavatel postupoval u dalších položek, např. u výstrojové součástky „kalhoty ripstop – letní“ požadoval použití tkaniny RIPSTOP s doporučenou gramáží 275 g/m². Vybraný uchazeč nabídnul u této výstrojové součástky tkaninu s gramáží 190 g/m² (čímž se od doporučené gramáže odchytil o 30 %) a uchazeč č. 2 nabídnul tkaninu s gramáží 265 g/m² (čímž se od doporučené gramáže odchytil o cca 4 %). Tuto skutečnost zadavatel při hodnocení daného subkritéria opět zcela pomínil, když oba uchazeče ohodnotil stejným počtem bodů. Situace se přitom opakuje i u dalších stejnokrojových součástí (např. „kalhoty modré letní“, „kalhoty modré zimní“ a další).

62. V případě takového subkritéria, jako je „Hmotnost zboží“, lze přitom poměrně jednoduchým způsobem kvantifikovat jak požadavky zadavatele na gramáž, tak i případnou velikost odchylky od této požadované gramáže. Zadavateli v daném případě nic nebránilo transparentnímu numerickému vymezení způsobu hodnocení nabídek, který by následně umožnil hodnotící komisi jednoznačné a přezkoumatelné hodnocení nabídek, a zejména by poskytl jasné vodítko dodavatelům pro zpracování jejich nabídek tak, aby mohli dosáhnout co nejlepšího hodnocení.
63. Na základě shora popsaných zjištěných skutečností je nutno dojít k závěru, že zadavatel způsob hodnocení nabídek podle subkritéria 1 „Hmotnost zboží“ vymezil v zadávacích podmínkách netransparentně, když nestanovil jednoznačně a srozumitelně pravidla pro přidělování bodů v závislosti na velikosti odchylky od doporučené gramáže, což následně vedlo k tomu, že zadavatel obě nabídky i přes jejich výrazné odlišnosti v míře splnění zadavatelových požadavků na gramáž ohodnotil shodným počtem přidělených bodů. Úřad proto na základě výše uvedeného došel k dílčímu závěru, že takový postup zadavatele je nedodržením zásady transparentnosti uvedené v § 6 odst. 1 zákona a postupu stanoveného v § 44 odst. 3 písm. h) zákona.
64. V odporu proti příkazu a ve vyjádření ze dne 26. 7. 2016 se zadavatel k hodnocení nabídek podle subkritéria „Hmotnost zboží“ vyjádřil tak, jak je uvedeno v bodě 24. tohoto rozhodnutí. Naznačuje-li zadavatel (poněkud nejasně) formulací v odporu „*matematicky to tedy znamená 16,6% pro každý jeden bod v rámci bodového přidělení*“, že snad nabídkám měly být přidělovány body v závislosti na velikosti odchylky od doporučené gramáže tím způsobem, že za každých 16,6%, o které se nabídka lišila od doporučené gramáže, byl uchazeči stržen jeden bod, pak je k tomu Úřad nucen uvést, že tento způsob hodnocení není popsán v zadávací dokumentaci. Ať už měl zadavatel v úmyslu v rámci hodnocení přidělovat body podle pravidla naznačeného v odporu či podle jakéhokoliv jiného pravidla, pak byl toto pravidlo povinen v zadávací dokumentaci jednoznačně uvést, což neudělal. Zadavatel se v článku 10. zadávací dokumentace omezil na konstatování, že „*v každém subkritériu může účastník obdržet od každého člena hodnotící komise 0 až 5 bodů*“, aniž by však uvedl, podle jakého klíče mají členové hodnotící komise konkrétní bodovou hodnotu ze škály 0 až 5 bodů přidělovat. Pravidlo pro přidělování bodů naznačené zadavatelem v odporu a ve vyjádření ze

dne 26. 7. 2016 nelze ze zadávací dokumentace jakkoliv dovodit. Přitom právě uvedení jasného a srozumitelného pravidla pro přidělování bodů v zadávací dokumentaci by bylo pro hodnotící komisi vodítkem k transparentnímu a přezkoumatelnému hodnocení nabídek a pro dodavatele vodítkem k optimalizaci svých nabídek.

65. Rovněž další tvrzení zadavatele uvedené v odporu a ve vyjádření ze dne 26. 7. 2016, že hodnotící komise „přiděluje v rámci subkritéria bodové hodnocení za celou nabídku v dané části“, je informací, která není obsažena v žádné části zadávací dokumentace. V článku 10. (ani v jiném) zadávací dokumentace zadavatel u subkritéria „Hmotnost zboží“ neuvedl ani, že bude hodnotit celou nabídku v dané části veřejné zakázky souhrnně, ani že bude hodnotit každou výstrojní součástku zvlášť. Hodnotící komise tak opětovně ani v tomto ohledu nedostala od zadavatele žádný „návod“, jakým způsobem nabídky hodnotit. Formulace použitá ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 22. 1. 2016 (tj. že hodnotící komise „porovnávala doporučenou gramáž uvedenou u jednotlivé výstrojní součásti uvedené v příslušné příloze s gramáží uvedenou uchazečem“) by nasvědčovala spíše skutečnosti, že hodnotící komise hodnotila dodržení doporučené gramáže zvlášť u každého jednotlivého vzorku, avšak výsledek hodnocení (přidělení souhrnného počtu bodů) žádným způsobem konkrétní odchylky od požadované gramáže u jednotlivých výstrojních součástí nereflektuje. Tento netransparentní postup hodnotící komise při hodnocení subkritéria „Hmotnost zboží“ Úřad považuje za následek nedostatečného vymezení způsobu hodnocení daného subkritéria v zadávací dokumentaci.
66. K argumentu zadavatele obsaženému v odporu a ve vyjádření ze dne 26. 7. 2016, že uchazeči dodali k posouzení 23 druhů vzorků, u nichž v součtu uvedli 39 údajů, a že do odchylky v rámci rozdílu jednoho bodu „by se u uchazeče č. 1 (Bartolini s.r.o.) vešlo 31 položek a u uchazeče č. 2 (Xena Praha s.r.o.) 30 položek; u zbývajících položek byly hodnoty obdobné, vyjma několika málo položek, kde se nabídky v rámci gramáže lišily výrazněji, a to ve prospěch či neprospěch obou uchazečů,“ Úřad uvádí, že tento argument zadavatele zjevně vychází z pravidla pro hodnocení nabídek naznačeného zadavatelem v odporu (tj. že 1 bod v hodnocení odpovídá rozmezí 16,6% hmotnosti), které však, jak Úřad uvedl již v bodě 64. odůvodnění tohoto rozhodnutí, není uvedeno v zadávací dokumentaci, a zadavatel jím tedy nemůže následně obhajovat svůj další postup v zadávacím řízení.
67. Pokud jde o tvrzení zadavatele, že „uchazeč č. 2 nebyl v rámci hodnocení hmotnosti nikterak bodově znevýhodněn, když oba uchazeči byli ohodnoceni stejným bodovým (nejvyšším možným) hodnocením“, Úřad uvádí, že znevýhodnění uchazeče č. 2 spočívá právě v tom, že v rámci hodnocení podle subkritéria „Hmotnost zboží“ získal stejné bodové ohodnocení jako uchazeč, jehož nabídka z hlediska gramáže méně odpovídala (alespoň u některých položek) doporučené gramáži uvedené u jednotlivých výstrojních součástí.
68. Úřad tedy k vymezení způsobu hodnocení podle dílčího hodnotícího kritéria „Hmotnost zboží“ uzavírá, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. h) zákona a zásadu transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 zákona, když v zadávací dokumentaci ve vztahu k tomuto kritériu nestanovil, jak bude při přidělování bodů zohledňovat velikost odchylky od doporučené gramáže.

subkritérium 5 „Pohodlnost a stříh zboží“

69. Ke způsobu hodnocení nabídek podle subkritéria 5 „Pohodlnost a stříh zboží“ zadavatel v článku 10. zadávací dokumentace uvedl pouze, že „v rámci pohodlnosti a stříhu zboží zadavatel preferuje vyšší pohodlnost výstrojních součástí, a to zejména při běžném užívání strážníky Městské policie hlavního města Prahy. Dále bude v rámci tohoto kritéria hodnocen stříh zboží, a to zejména se zaměřením na vzhled a funkčnost.“ Namísto popisu způsobu hodnocení nabídek podle daného subkritéria zadavatel prakticky pouze opsal jinými slovy název subkritéria a zcela se vyhnul nastínit konkrétních parametrů, podle kterých bude v rámci tohoto subkritéria nabídky hodnotit. Úřad tedy na základě výše uvedeného došel k závěru, že postup zadavatele je netransparentní.
70. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 22. 1. 2016 pak vyplývá, že skutečnost, že zadavatel v rámci vymezení způsobu hodnocení podle daného dílčího hodnotícího kritéria nestanovil, jaké řešení stříhu jednotlivých výstrojových součástí co do vzhledu a funkčnosti preferuje, resp. jaké parametry budou u vzhledu a funkčnosti hodnoceny pozitivně a jaké negativně, vedla k tomu, že ve fázi hodnocení nabídek hodnotící komise různým vzorkům vytýkala nedostatky rozličného charakteru (např. přílišnou šířku, vysoké zakončení zipu, nevyhovující reflexní prvky, nestálost tvaru, nepříjemnou podšívku, nízkou tepelnou ochranu a další), aniž by přitom uchazeči byli předem obeznámeni s tím, že právě tyto parametry budou v rámci hodnocení zkoumány a zejména pak s tím, jaké jsou u těchto parametrů zadavatelovy preference.
71. Na základě skutečnosti, že uchazeči nebyli předem (v zadávacích podmínkách) obeznámeni s tím, jaké parametry budou v rámci hodnocení podle subkritéria 5 „Pohodlnost a stříh zboží“ zkoumány, a zejména pak s tím, jaké jsou u těchto parametrů zadavatelovy preference a jaké řešení co do vzhledu a funkčnosti preferuje a bude hodnotit lépe než jiná řešení, Úřadu nezbývá než konstatovat, že rovněž i způsob hodnocení nabídek podle subkritéria 5 „Pohodlnost a stříh zboží“ zadavatel vymezil v zadávacích podmínkách netransparentně.
72. V odporu proti příkazu a ve vyjádření ze dne 26. 7. 2016 se zadavatel vyjádřil k hodnocení nabídek podle subkritéria „Pohodlnost a stříh zboží“ tak, jak je uvedeno v bodě 25. tohoto rozhodnutí. Zadavatel argumentoval především tím, že v zadávací dokumentaci „v mnoha případech byl popsán stříh výstrojních součástek“ (přičemž tuto skutečnost zadavatel deklaroval uvedením 10 příkladů). S tímto tvrzením zadavatele nezbývá než souhlasit, avšak Úřad v této souvislosti považuje za nutné zdůraznit skutečnost, že nelze zaměňovat vymezení předmětu plnění veřejné zakázky (tj. v daném případě popis toho, co zadavatel v rámci stříhu požaduje) s vymezením způsobu hodnocení podle hodnotících kritérií (tj. v případě dílčího hodnotícího kritéria „Pohodlnost a stříh zboží“ vymezení, podle čeho a jakým způsobem bude zadavatel konkrétní nabídnuté stříhy hodnotit). Úřad konstatuje, že zadavateli není kladeno za vinu, že by nedostatečně přesně definoval požadavky na stříh jednotlivých výstrojních součástí, nýbrž že v zadávací dokumentaci neuvedl dostatečně podrobnou definici pravidel, podle kterých bude zadavatel jednotlivé nabídky z hlediska stříhu hodnotit.
73. Zadavatelem prezentovaný záměr získat soutěží co nejkvalitnější výstrojní součástky je zcela legitimní, avšak musí být realizován transparentními prostředky. S názorem zadavatele, že v zadávacích podmínkách vyjádřil hodnotící kritéria i způsob jejich hodnocení transparentně, se nelze ztotožnit. Úřad souhlasí se zadavatelem, že v případě kvalitativních kritérií je

obtížnější stanovit pravidla pro jejich hodnocení, než např. u kritérií počitatelných či měřitelných, avšak to neznamená, že na vymezení pravidel pro hodnocení kvalitativních kritérií může zadavatel rezignovat. Jak vyplývá z rozsudku Krajského soud v Brně č. j. 31 Af 23/2012 ze dne 26. 9. 2012, i u kvalitativních kritérií musí zadavatel předem stanovit postup, jakým budou jednotlivé nabídky porovnávány, a určit jednotky, v jakých budou poměřovány, aby byl postup hodnotící komise přezkoumatelný. To se však v daném případě nestalo.

74. Ve vztahu k vymezení způsobu hodnocení v dílčím hodnotícím kritériu „Pohodlnost a stříh zboží“ tak Úřad uzavírá, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. h) zákona a zásadu transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 zákona, když v zadávací dokumentaci stanovil, že v rámci uvedeného subkritéria bude hodnotit „stříh zboží, a to zejména se zaměřením na vzhled a funkčnost“, aniž by současně uvedl, jaké konkrétní parametry bude v rámci stříhu hodnotit a jaké řešení stříhu co do vzhledu a funkčnosti preferuje, a bude tak hodnotit lépe než jiná řešení.

Potencialita vlivu na výběr nevhodnější nabídky

75. Z předcházejících částí odůvodnění tohoto rozhodnutí je zřejmé, že zadavatel v zadávací dokumentaci nevymezil způsob hodnocení nabídek podle subkritérií 1 „Hmotnost zboží“ a 5 „Pohodlnost a stříh zboží“ dostatečně jasně, přesně a srozumitelně tak, aby jednotliví uchazeči si mohli již při tvorbě nabídky učinit představu o tom, jak bude jejich nabídka hodnocena a případně, aby mohli svoji nabídku přizpůsobit preferencím zadavatele deklarovaným v zadávacích podmínkách. V důsledku nedostatečného způsobu vymezení pravidel pro hodnocení nabídek podle subkritérií v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“ byli uchazeči vystaveni libovůli zadavatele ve fázi hodnocení nabídek, čímž mohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nevhodnější nabídky, neboť dílčí hodnotící kritérium „Kvalita nabízeného zboží“ mělo váhu 40 % a výsledek jeho hodnocení obrátil dosavadní pořadí obou uchazečů (kdy po zhodnocení nabídek podle dílčího kritéria „Výše nabídkové ceny“ s váhou 60 % měl vyšší počet bodů uchazeč č. 2, který se po zhodnocení dílčího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“ celkově umístil až jako druhý v pořadí). V celkovém počtu bodů (po zohlednění obou dílčích hodnotících kritérií) se pak nabídky obou uchazečů lišily pouze minimálním bodovým rozdílem 2,71 bodů (když vybraný uchazeč dosáhl 92,60 bodů a uchazeč na druhém místě 89,89 bodů).
76. K možnému ovlivnění výběru nevhodnější nabídky v důsledku netransparentního vymezení způsobu hodnocení podle hodnotících subkritérií Úřad dále uvádí následující.
77. Jak vyplývá ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, při hodnocení podle subkritéria 5 „Pohodlnost a stříh zboží“ zadavatel uchazeči č. 1 přidělil 36 bodů a uchazeči č. 2 přidělil 18 bodů (z celkových možných 45 bodů), přičemž jednotlivým nabídkám vytknul nedostatky různého charakteru, o nichž však předem neuvedl, že budou předmětem hodnocení a že budou hodnoceny negativně. Pokud by však uchazeči byli předem obeznámeni s tím, jaké konkrétní parametry budou v rámci subkritéria 5 „Pohodlnost a stříh zboží“ hodnoceny, a jaké řešení zadavatel preferuje, mohlo dojít (a zřejmě by i, s ohledem na vyjádření uchazeče č. 2 popsané v bodech 50. a 51. odůvodnění tohoto rozhodnutí, došlo) k tomu, že by uchazeči své nabídky koncipovali tak, aby lépe odpovídaly preferencím zadavatele, což by následně mohlo vést (zejména u uchazeče č. 2) k jejich lepšímu bodovému hodnocení a hlavně, což je třeba akcentovat, zadavatel by následně obdržel nabídky, v nichž by uchazeči

nabízeli to nejlepší plnění z pohledu zadavatele, takže i vlastní plnění by mnohem více odpovídalo požadavkům policistů. Nelze tedy vyloučit, že by pak v rámci tohoto subkritéria byli uchazeči hodnoceni stejným počtem bodů, případně že by nabídka uchazeče č. 2 byla hodnocena lépe než nabídka vybraného uchazeče, což by mělo takový dopad do celkového počtu bodů, že by si oba uchazeči vyměnili celkové pořadí (např. při nejvyšším možném bodovém hodnocení 45 bodů pro každého z obou uchazečů za subkritérium 5 „Pohodlnost a střih zboží“ by uchazeč č. 1 získal celkový počet bodů 92,60 a uchazeč č. 2 by získal celkový počet bodů 94,40).

78. Uvedený závěr Úřad dokládá následujícím výpočtem:

a) počet bodů za subkritérium 5 „Pohodlnost a střih zboží“:

hodnocení zadavatele dle Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek:

uchazeč č. 1 – 36 bodů; přepočítání dle váhy $\times 25 = 900$ bodů

uchazeč č. 2 – 18 bodů; přepočítání dle váhy $\times 25 = 450$ bodů

hodnocení v případě přidělení nejvyššího možného počtu bodů oběma uchazečům:

uchazeč č. 1 – 45 bodů; přepočítání dle váhy $\times 25 = 1125$ bodů

uchazeč č. 2 – 45 bodů; přepočítání dle váhy $\times 25 = 1125$ bodů

b) počet bodů za dílčí hodnotící kritérium „Kvalita nabízeného zboží“:

hodnocení zadavatele dle Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek:

uchazeč č. 1 – 4275 bodů; výpočet bodů podle váhy: $4275 \times 40 / 4275 = 40,00$ b.

uchazeč č. 2 – 3195 bodů; výpočet bodů podle váhy: $3195 \times 40 / 4275 = 29,89$ b.

hodnocení v případě přidělení nejvyššího možného počtu bodů za subkritérium 5 „Pohodlnost a střih zboží“ oběma uchazečům:

uchazeč č. 1 – 4500 bodů; výpočet bodů podle váhy: $4500 \times 40 / 4500 = 40,00$ b.

uchazeč č. 2 – 3870 bodů; výpočet bodů podle váhy: $3870 \times 40 / 4500 = 34,40$ b.

c) celkový počet bodů za obě dílčí hodnotící kritéria:

hodnocení zadavatele dle Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek:

uchazeč č. 1 – celkem 92,60 bodů (52,60 bodů + 40,00 bodů)

uchazeč č. 2 – celkem 89,89 bodů (60,00 bodů + 29,89 bodů)

hodnocení v případě přidělení nejvyššího možného počtu bodů za subkritérium 5 „Pohodlnost a střih zboží“ oběma uchazečům:

uchazeč č. 1 – celkem 92,60 bodů (52,60 bodů + 40,00 bodů)

uchazeč č. 2 – celkem 94,40 bodů (60,00 bodů + 34,40 bodů)

79. Ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek dále vyplývá, že při hodnocení podle subkritéria 1 „Hmotnost zboží“ zadavatel přidělil oběma uchazečům nejvyšší možný počet bodů, přestože u některých stejnokrojových součástí nabídka uchazeče č. 2 vykazovala od zadavatelem doporučené gramáže odchylku 4 % (tedy v rámci zadavatelem stanovené

tolerance + - 5 %), zatímco nabídka uchazeče č. 1 vykazovala odchylku 30 %. Příčinu takového hodnocení zadavatele podle subkritéria 1 „Hmotnost zboží“ Úřad spatřuje opět (jako v případě subkritéria 5 „Pohodlnost a střih zboží“) v nedostatečně vymezeném způsobu hodnocení tohoto subkritéria v samotné zadávací dokumentaci, ve které zadavatel sice uvedl stupnici možného bodového hodnocení, avšak žádným způsobem nelimitoval použití konkrétní bodové hodnoty ve vztahu k míře splnění zadavatelových preferencí či požadavků. Z vyjádření uchazeče č. 2 zasláného v rámci šetření podnětu (viz bod 50. odůvodnění tohoto rozhodnutí) přitom vyplývá, že kdyby uchazeč č. 2 předem věděl, že zadavatel bude v rámci daného subkritéria lépe hodnotit nižší hmotnost, nabídnul by materiál nižší gramáže, což by mu umožnilo současně zadavateli nabídnout i nižší cenu, neboť materiál s nižší gramáží je levnější. Zde je zcela flagrantní, jak negativní vliv měl netransparentní postup zadavatele na vlastní „soutěž“.

80. Jak tedy vyplývá z vyjádření uchazeče č. 2, netransparentní vymezení subkritérií 1 „Hmotnost zboží“ a 5 „Kvalita nabízeného zboží“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“ se promítlo nejen do hodnocení podle tohoto dílčího kritéria, kdy v případě, že by tento uchazeč měl jasné informace o způsobu hodnocení nabídek a o preferencích zadavatele, mohl zpracovat nabídku tak, že by získala lepší bodové hodnocení v rámci daných subkritérií, ale mělo zásadní vliv na koncepci nabídek také z hlediska nabídkové ceny, což by se mohlo projevit i v hodnocení nabídek z hlediska dílčího hodnotícího kritéria „Výše nabídkové ceny“. Z uvedeného je zřejmé, že možný podstatný vliv nezákonného postupu zadavatele při vymezení způsobu hodnocení nabídek v rámci předmětných subkritérií nelze vyloučit.
81. V odporu a ve vyjádření ze dne 26. 7. 2016 zadavatel uvedl, že žádný z uchazečů v rámci lhůty pro podání nabídek neuplatnil žádný dodatečný dotaz na stanovení způsobu hodnocení nabídek, a že argumentace neúspěšného uchazeče č. 2 se jeví jako nevěrohodná, pokud po ukončení zadávacího řízení tvrdí, že jiné popsání způsobu hodnocení nabídek by mělo vliv i na jeho nabídkovou cenu. K tomu Úřad uvádí, že skutečnost, že žádný z uchazečů nepožádal o dodatečné informace k zadávací dokumentaci, sama o sobě ještě nesvědčí o tom, že způsob hodnocení daného subkritéria byl v zadávací dokumentaci vymezen dostatečně jasně a srozumitelně, jinými slovy ze skutečnosti, že dodavatelé nevyužili svého práva požádat o dodatečné informace k zadávacím podmínkám, nelze bez dalšího vyvodit závěr, že zadávací podmínky byly stanoveny v souladu se zákonem. Ve vztahu k uchazečům, kteří podali nabídku, se pak účinky nedostatečného vymezení způsobu hodnocení podle hodnotících kritérií v zadávací dokumentaci (byť existujícího od samého počátku zadávacího řízení) mohly projevit až teprve ve fázi hodnocení nabídek, a to netransparentním postupem hodnotící komise při hodnocení nabídek.
82. Pokud jde o tvrzení uchazeče č. 2, podle něhož netransparentní vymezení způsobu hodnocení podle hodnotících kritérií mohlo mít vliv na jeho nabídkovou cenu, Úřad uvádí, že nesdílí názor zadavatele o nevěrohodnosti tohoto tvrzení. Úřad naopak považuje za věrohodné a racionální, že pokud by uchazeč č. 2 předem věděl, že zadavatel bude lépe hodnotit gramáž nižší než doporučenou, resp. že bude hodnotit nabídku uchazeče, který (minimálně u určitých výstrojních součástí) nabídne hmotnost co nejvíce odpovídající doporučené gramáži, stejně jako nabídku uchazeče, který nabídne hmotnost výrazně nižší, mohl by nabídnout materiál s nižší gramáží, který je levnější, a tím snížit i svou nabídkovou

cenu. Úřad dodává, že vliv popsaného nezákonného postupu zadavatele na výběr nevhodnější nabídky se nemusel projevit pouze výše popsaným způsobem, tedy ve vztahu k uchazečům, kteří podali do zadávacího řízení nabídku, ale mohl spočívat i v tom, že netransparentní vymezení způsobu hodnocení nabídek, které dodavatelům nedávalo dostatečné vodítko pro optimální zpracování nabídek, mohlo některé z nich od podání nabídky zcela odradit, přičemž není vyloučeno, že některý z nich mohl podat nabídku výhodnější, než byla nabídka vybraného uchazeče.

83. V odporu ze dne 17. 7. 2016 se zadavatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu 5 Afs 75/2009-100, podle něhož Úřad není oprávněn při své přezkumné činnosti vstupovat do myšlenkových pochodů jednotlivých hodnotitelů, tedy členů hodnotící komise, a tyto myšlenkové pochody jakkoliv přezkoumávat, hodnotit či dokonce nahrazovat vlastním správním uvážením, neboť posouzení přiměřenosti či nepřiměřenosti údajů v nabídkách patří mezi odborné otázky, jejichž posouzení přísluší hodnotící komisi. K odkazu zadavatele Úřad uvádí, že svou přezkumnou činností nevstupuje do myšlenkových pochodů členů hodnotící komise, ani se nepokouší nahradit závěry hodnotící komise závěry jinými. Úřad v přezkoumávaném případě nezpochybňuje schopnost odborného úsudku členů hodnotící komise, nýbrž pouze zkoumá, jakými pravidly se hodnotící komise při hodnocení nabídek řídila, resp. zda zadavatel v zadávací dokumentaci dostatečně jasně a srozumitelně takováto pravidla hodnocení vůbec vymezil. Při přezkoumání procesu hodnocení nabídek z tohoto pohledu musel Úřad dojít k závěru, že hodnotící komise při hodnocení nabídek neměla dostatečně jasná a srozumitelná pravidla pro hodnocení nabídek, která by umožnila transparentní hodnocení.
84. Ve vyjádření ze dne 17. 8. 2016 zadavatel uvedl, že neprovedením důkazu spočívajícího ve vyjádření vybraného uchazeče (Bartolini s.r.o.) Úřad nepostupoval v souladu s § 50 odst. 4 a s § 51 odst. 1 správního řádu. K tomu Úřad konstatuje následující.
85. Podle § 50 odst. 4 správního řádu pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Podle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.
86. V šetřeném případě Úřad pečlivě přihlédl ke všem skutečnostem, které v řízení vyšly najevo, a to zejména k obsahu dokumentace o veřejné zakázce, k vyjádření zadavatele a ke skutečnostem, které vyšly najevo v rámci šetření podnětu, přičemž Úřad postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Pro posouzení zákonnosti či nezákonnosti přezkoumávaného postupu zadavatele byla rozhodujícím důkazním prostředkem zadávací dokumentace a další dokumenty pořízené v průběhu zadávacího řízení, z nichž bylo možno zjistit, jaké zadavatel stanovil zadávací podmínky, jak vymezil způsob hodnocení nabídek a jaký dopad mělo vymezení způsobu hodnocení na samotný průběh hodnocení. Závěr o nezákonném vymezení předmětných dvou hodnotících kritérií tak Úřad učinil právě na základě dokumentace o veřejné zakázce.

87. Vyjádření uchazeče č. 2 si pak Úřad vyžádal pro účely posouzení existence potenciálního vlivu zjištěného nezákonného postupu zadavatele na výběr nejvhodnější nabídky. Vyjádření uchazeče č. 2 tedy nebylo podkladem pro závěr Úřadu o tom, že zadavatel při vymezení způsobu hodnocení podle hodnotících kritérií nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. h) a zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, ale pro závěr o existenci potenciálního vlivu tohoto nezákonného vymezení na výběr nejvhodnější nabídky. Úřad ve správním řízení nepovažoval za účelné dotazovat se vybraného uchazeče stejným způsobem jako uchazeče č. 2, neboť jeho vyjádření (ať už by bylo jakékoliv) nemělo potenciál jakkoliv zvrátit závěr Úřadu o nezákonnosti postupu zadavatele ani o skutečnosti, že tento postup zadavatele měl vliv na podobu nabídky uchazeče č. 2, event. na účast dalších potenciálních uchazečů v zadávacím řízení a v důsledku toho i vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Úřad tedy postupoval v souladu s § 50 odst. 4 i s § 51 odst. 1 správního řádu, když pečlivě přihlédl ke všem skutečnostem, které byly podle jeho úvahy důležité pro zjištění stavu věci a pro jeho správné posouzení, a k provedení důkazů použil všechny důkazní prostředky, které byly ke zjištění stavu věci vhodné.
88. Zadavatel ve vyjádření ze dne 17. 8. 2016 navrhnul, aby Úřad „v rámci autoremedury své rozhodnutí zrušil“, aniž by však specifikoval, které konkrétní rozhodnutí Úřadu má zadavatel na mysli. Úřad však neshledává důvod pro zrušení jakéhokoliv svého rozhodnutí v rámci autoremedury, neboť se závěrem zadavatele, že neprovedením navrhovaného důkazu Úřad porušil § 50 odst. 4 a § 51 odst. 1 správního řádu, ze shora uvedených důvodů nesouhlasí.
89. K tvrzení, že vyjádření neúspěšného uchazeče může být ovlivněno jeho neúspěchem ve veřejné zakázce, Úřad uvádí, že vyjádření jakéhokoliv účastníka zadávacího řízení může být vždy ovlivněno jeho úspěšností v zadávacím řízení; tato skutečnost však a priori neznamená, že vyjádření účastníka neobsahuje informace relevantní pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu.
90. Na základě všech shora uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. h) a zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona, když při zadávání části A předmětné veřejné zakázky
- nevymezil transparentně způsob hodnocení nabídek podle subkritéria 1 „Hmotnost zboží“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“, neboť nestanovil, jak bude zadavatel při přidělování bodů zohledňovat velikost odchylky od doporučené gramáže,
 - nevymezil transparentně způsob hodnocení nabídek podle subkritéria 5 „Pohodlnost a stříh zboží“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita nabízeného zboží“, neboť stanovil, že v rámci uvedeného subkritéria bude hodnotit „stříh zboží, a to zejména se zaměřením na vzhled a funkčnost“, aniž by současně uvedl, jaké konkrétní parametry bude v rámci stříhu hodnotit a jaké řešení stříhu co do vzhledu a funkčnosti preferuje a bude tak hodnotit lépe než jiná řešení,
- přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a na uvedenou část veřejné zakázky uzavřel dne 18. 5. 2016 rámcovou smlouvu s vybraným uchazečem – Bartolini, s.r.o., IČO 28267672, se sídlem Veveří 476/39, 602 00 Brno.

S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. příkazu

91. Ustanovením § 155 odst. 5 zákona je zadavateli uložena povinnost do 10 dnů ode dne doručení výzvy Úřadu zaslat dokumentaci o veřejné zakázce. Uvedenou povinnost má zadavatel i v situaci, kdy je u Úřadu podán podnět, neboť Úřad musí dokumentaci přezkoumat, aby ve lhůtě stanovené v § 42 správního řádu (tj. do 30 dnů od obdržení podnětu) mohl pisatele podnětu obeznámit s výsledkem šetření podnětu, tj. sdělit mu, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední.
92. Úřad nejprve obecně uvádí, že jako správnímu orgánu, který podle § 112 zákona vykonává dohled nad dodržováním zákona, mu nezaslání dokumentace o veřejné zakázce podstatně ztěžuje posouzení oprávněnosti podnětu, či jej zcela znemožňuje. Pouze na základě dokumentace o veřejné zakázce lze ze strany Úřadu ověřit, zda postup zadavatele v zadávacím řízení byl v souladu se zákonem, a její poskytnutí zadavatelem je tedy nezbytným předpokladem pro řádné prošetření podnětu. Právě vzhledem k zásadnímu významu dokumentace o veřejné zakázce pro přijetí závěru ze strany Úřadu je povinnost k zaslání dokumentace ve lhůtě 10 dnů zadavateli stanovena přímo zákonem (v § 155 odst. 5 zákona), a z téhož důvodu je její nezaslání či opožděné zaslání kvalifikováno jako správní delikt (podle § 120 odst. 1 písm. f) zákona).
93. Z dokumentů obsažených ve spisu vedenému k podnětu sp. zn. P0935/2016/VZ vyplývá, že Úřad zadavatele vyzval k předložení zbývajících částí dokumentace o veřejné zakázce dopisem č. j. ÚOHS-P0935/2016/VZ-22120/2016/511/JNv ze dne 24. 5. 2016, jenž byl zadavateli doručen téhož dne. S ohledem na skutečnost, že dokumentace k veřejné zakázce byla již zaslána Úřadu v souvislosti se správním řízením sp. zn. S0255/2016/VZ, Úřad zadavatele vyzval k zaslání pouze té části dokumentace, která se váže k nově učiněným úkonům v zadávacím řízení. Zadavatel ve svém vyjádření ze dne 2. 6. 2016 uvedl, že v mezidobí uzavřel dne 18. 5. 2016 rámcovou smlouvu na plnění veřejné zakázky a vystavil objednávku, byl tedy povinen ve stanovené desetidenní lhůtě Úřadu zaslat dokumentaci vážící se k těmto úkonům. Stanovená desetidenní lhůta pro zaslání dokumentace skončila dne 3. 6. 2016.
94. Rámcovou smlouvu zadavatel zaslal Úřadu nejdříve v neautorizované podobě dne 7. 6. 2016 a teprve posléze v zákonem stanovené podobě autorizovaným způsobem konvertovaného dokumentu dne 9. 6. 2016. Ve vztahu k rámcové smlouvě tedy Úřad považuje povinnost zaslat dokumentaci o veřejné zakázce způsobem podle § 155 odst. 5 zákona za splněnou až dne 9. 6. 2016.
95. Úřad tak může učinit závěr, že zadavatel kompletní dokumentaci o veřejné zakázce Úřadu v zákonné desetidenní lhůtě nezaslal a nesplnil tak povinnost stanovenou v § 155 odst. 5 zákona.
96. V odporu ze dne 17. 7. 2016 zadavatel ke správnímu deliktu popsanému ve výroku II. tohoto rozhodnutí uvedl, že k nezaslání zbývajících částí dokumentace v zákonné lhůtě došlo v důsledku administrativního pochybení, avšak Úřad již měl podstatnou část zadávací dokumentace delší dobu k dispozici, takže „mírné opoždění doručení požadovaného by nemělo mít zásadní vliv na jeho činnost v rámci přezkoumání veřejné zakázky“. Zadavatel uvedl, že se snažil poskytovat Úřadu maximální součinnost již v rámci přezkoumání podnětu a potrestání za administrativní pochybení se mu jeví jako neadekvátní. K prokázání své snahy zadavatel Úřadu zaslal listinu „Seznam příloh k dokladu“, z níž má být zřejmé, že v nástroji

zadavatele byly načteny přílohy, které se pouze administrativním pochybením nepřihodily k odeslaným dokumentům.

97. Úřad neskrývá, že měl větší část dokumentace o veřejné zakázce k dispozici již ze své předchozí přezkumné činnosti v rámci správního řízení S0255/2016/VZ. Rámcovou smlouvu na dodávky stejnokrojových součástí pro městskou policii hl. m. Prahy však zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem teprve po zaslání předchozí části dokumentace o veřejné zakázce Úřadu, zadavatel byl tedy povinen již zaslouanou dokumentaci o veřejné zakázce Úřadu v zákonné lhůtě doplnit o uzavřenou rámcovou smlouvu.
98. Úřad považuje za potřebné na tomto místě zdůraznit význam skutečnosti, zda byla na plnění veřejné zakázky již uzavřena smlouva či nikoliv, neboť tato skutečnost hraje zásadní roli při určení možného výsledku přezkumné činnosti Úřadu v případech, kdy Úřad shledá porušení zákona ze strany zadavatele. Dokud smlouva na veřejnou zakázku nebyla uzavřena, připadá v úvahu uložení některého nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona, zatímco po uzavření smlouvy Úřad může konstatovat již pouze spáchání správního deliktu. Do okamžiku uzavření smlouvy je rovněž možno ze strany Úřadu nařídit předběžné opatření spočívající v zákazu smlouvu uzavřít. Z uvedeného důvodu je pro rozhodnutí Úřadu zcela zásadní, aby byla skutečnost, zda již byla či nebyla uzavřena smlouva na plnění veřejné zakázky, postavena najisto (prokázána), a to co nejdříve. Současně musí Úřad posoudit obsah této smlouvy v kontextu nastavených zadávacích podmínek, což bezprostředně po uplynutí zákonné lhůty pro zaslání úplné dokumentace o veřejné zakázce učinit nemohl. Nelze se tak ztotožnit s názorem zadavatele, že opožděné zaslání dokumentace nemělo negativní vliv na činnost Úřadu v rámci přezkumu postupu zadavatele.
99. K deklarované snaze zadavatele o včasné zaslání rámcové smlouvy Úřad konstatuje, že ust. § 120 odst. 1 písm. f) zákona nerozlišuje, zda k porušení zákona došlo zaviněným jednáním zadavatele či nikoliv. Byť by se na straně zadavatele jednalo o nezaviněné protizákonné jednání, nic to nemění na skutečnosti, že v jeho důsledku došlo prokazatelně ke spáchání správního deliktu, za který je zadavatel objektivně odpovědný.
100. Zde by pak přicházelo do úvahy zabývat se liberačními důvody, ovšem ty zadavatel netvrdil. Fakticky jen uzavřel, že Úřad tak rychle, jak stanovuje zákon, zaslat úplnou dokumentaci nepotřeboval. Liberační důvody (zde vynaložení veškerého úsilí) jsou důležitým nástrojem, jehož cílem je předejít aplikaci neúměrné tvrdosti zákona, avšak právě proto jsou určeny pro aplikaci pouze ve výjimečných případech, jelikož představují výjimku z principu objektivní odpovědnosti. Takový názor odpovídá i judikatuře Nejvyššího správního soudu, který dříve rovněž uzavřel, že pokud se osoba chce dovolávat liberačního důvodu, musí jej také tvrdit a současně prokázat, že provedla technicky možná opatření způsobilá účinně zabránit porušování zákona.
101. K tvrzením zadavatele o poskytování řádné součinnosti při šetření podnětu Úřad konstatuje, že řádná součinnost měla spočívat zejména v zaslání příslušné dokumentace (rámcové smlouvy) v zákonné lhůtě, k němuž však ze strany zadavatele nedošlo. Pouze nad rámec (obiter dictum) pak Úřad uvádí, že zadavatel i v jiných věcech součinnost Úřadu neposkytuje, přičemž tím reálně maří snahu Úřadu rychle věc samu posoudit (bez úplné dokumentace lze jen stěží činit jakékoli příléhavé závěry) a o věci rozhodnout. O tom svědčí např. fakt, že jej Úřad v minulosti musel opakovaně sankcionovat za nezaslání dokumentace o veřejné

zakázce (viz např. 2 příkazy ve věci sp. zn. S0437/2016/VZ a S0443/2016/VZ, kdy rozhodnutím S0437,0443/2016/VZ-33818/2016/531/JDo Úřad zadavateli uložil pokutu ve výši 100.000,- Kč). Úřad v těchto jiných věcech opakovaně vyzýval zadavatele k zaslání dokumentace, tento však přes urgence výzvě nevyhověl.

102. Za situace, kdy je na Úřad jako prvostupňový orgán vyvíjen enormní tlak na rychlé posouzení věci, musí mít správní orgán velice rychle jasno (neboť je to správní orgán, kdo vymezuje předmět vedeného řízení – a to na rozdíl od řízení návrhového, kdy je předmět vymezen obsahem návrhu), co vše bude předmětem správního řízení. Zákonodárcem vtělená povinnost zaslat úplnou dokumentaci o veřejné zakázce v jasně stanovených lhůtách je výrazem skutečnosti, že dokumentace o veřejné zakázce je v prvotní fázi přezkumného řízení stěžejním podkladem pro vytvoření primárního náhledu Úřadu na danou věc, vymezení předmětu řízení a nasměrování dalšího dokazování. Proto, nese-li Úřad odpovědnost za rychlý přezkum věci, nemůže to být zadavatel, kdo tuto činnost bude mařit neplněním svých povinností stanovených zákonem. K tomu, že materiální stránka byla naplněna, se Úřad vyjádřil výše. Zadavatel se dopustil správního deliktu vymezeného ve výroku II. rozhodnutí. K dalším skutečnostem pak Úřad přihlížel při stanovení výše sankce.
103. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. f) zákona tím, že v rámci šetření podnětu k zahájení řízení z moci úřední vedeného Úřadem pod sp. zn. P0935/2016/VZ nezaslal Úřadu část dokumentace o části A veřejné zakázky, a to rámcovou smlouvu uzavřenou dne 18. 5. 2016 s vybraným uchazečem ve lhůtě do deseti dnů ode dne doručení výzvy Úřadu ze dne 24. 5. 2016 stanovené dle § 155 odst. 5 zákona, tedy nejpozději dne 3. 6. 2016, ale učinil tak až dne 9. 6. 2016. S ohledem na tuto skutečnost rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K uložení pokuty

104. V šetřeném případě se zadavatel dopustil dvou správních deliktů, a to správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona (popsaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí), když při zadávání části A veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. h) a zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, a dále správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. f) zákona (popsaného ve výroku II. tohoto rozhodnutí), když nedodržel povinnost stanovenou v § 155 odst. 5 zákona a nezaslal Úřadu v zákonné lhůtě část dokumentace o části A veřejné zakázky.
105. Podle ustanovení § 120 odst. 2 písm. a) zákona za správní delikt se uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d).
106. Podle ustanovení § 120 odst. 2 písm. b) zákona za správní delikt se uloží pokuta do 20 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), e), f) nebo g).
107. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. Před uložení pokuty Úřad ověřil, zda jsou ve vztahu k oběma správním deliktům splněny podmínky uvedené v § 121 odst. 3 zákona.

108. O spáchání správního deliktu popsaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se Úřad dozvěděl z podnětu doručeného dne 22. 5. 2016. Ke spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dnem uzavření rámcové smlouvy na plnění veřejné zakázky, tj. dne 18. 5. 2016.
109. O spáchání správního deliktu popsaného ve výroku II. tohoto rozhodnutí se Úřad dozvěděl v okamžiku jeho spáchání při šetření podnětu, v rámci něhož o zaslání dokumentace žádal. Ke spáchání správního deliktu došlo marným uplynutím lhůty podle § 155 odst. 5 zákona. Posledním dnem lhůty pro zaslání dokumentace byl den 3. 6. 2016, ke spáchání správního deliktu došlo dne 4. 6. 2016.
110. Správní řízení ve věci spáchání správních deliktů uvedených ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí bylo zahájeno dnem doručení příkazu č. j. ÚOHS-S0476/2016/VZ-28654/2016/511/SVá ze dne 11. 7. 2016. K uplynutí objektivní ani subjektivní lhůty stanovené v § 121 odst. 3 zákona dosud nedošlo ve vztahu ke správnímu deliktu uvedenému ve výroku I. ani ve vztahu ke správnímu deliktu uvedenému ve výroku II.; odpovědnost zadavatele za správní delikty ke dni vydání tohoto rozhodnutí tedy nezanikla.
111. K uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výroci I. a II. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkívá v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoli veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008-67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za správní delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.
112. Úprava zákona o veřejných zakázkách je ve vztahu k trestání souběhu správních deliktů na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je správní delikty možno považovat za sbíhající se, jakož ani důsledky, není-li z jakýchkoli důvodů vedeno společné řízení. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu.
113. V souladu s již citovanou zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu, proto se Úřad

nejprve zabýval otázkou, za který správní delikt je možno v šetřeném případě uložit přísnější sankci (vyšší pokutu).

114. V daném případě se zadavatel v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou dopustil dvou správních deliktů, z nichž za správní delikt uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí lze uložit pokutu do výše 10 % ceny zakázky (nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit) a za správní delikt uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí lze uložit pokutu do výše 20 000 000 Kč.
115. Úřad konstatuje, že celkovou cenu části veřejné zakázky, při jejímž zadávání se zadavatel dopustil správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, zjistil z čl. 15.1. Rámcové smlouvy, podle kterého „smlouva zaniká vyčerpáním finančnímu limitu odpovídajícího předpokládané hodnotě veřejné zakázky-část (A) ze strany Kupujícího, tj. (95.600.000)Kč“. Celková cena veřejné zakázky tak po připočtení DPH činí 115.676.000 Kč. Maximální možná výše pokuty, kterou by Úřad mohl za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí tedy činí 11 567 600 Kč.
116. S ohledem na skutečnost, že za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí lze uložit pokutu do výše 20 000 000 Kč a za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí pokutu pouze do výše 11 567 600 Kč, Úřad uložil zadavateli v souladu se zásadou absorpce podle přísněji trestného spáchaného deliktu, tj. za delikt uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
117. Podle § 121 odst. 2 zákona při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlídně k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
118. Hlavním kritériem, které je dle citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Při zvažování závažnosti správního deliktu Úřad zohlednil následující skutečnosti.
119. V rámci posouzení závažnosti správního deliktu Úřad, co se týče způsobu spáchání správního deliktu, konstatuje, že postupem zadavatele nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle ustanovení § 155 odst. 5 zákona, kdy zadavatel nedodržel lhůtu pro zaslání dokumentace o veřejné zakázce Úřadu stanovenou citovaným ustanovením zákona.
120. Jelikož úplná dokumentace o veřejné zakázce představuje materiál, bez něhož Úřad nemůže soulad postupu zadavatele se zákonem posoudit, stanovil zákonodárce zadavateli povinnost zaslat dokumentaci o veřejné zakázce v přesně vymezené lhůtě, neboť bez toho by nebylo možné naplnit požadavek kladený na dozorovou činnost Úřadu v oblasti veřejných zakázek ohledně „co nejrychlejšího přezkumu rozhodnutí“ zadavatele. Negativním následkem nedodržení lhůty pak bylo to, že Úřad neměl v zákonné lhůtě všechny nezbytné podklady pro přezkum postupu zadavatele, v důsledku čehož došlo k prodloužení lhůty, během které byl podnět stěžovatele vyřízen.

121. Jako polehčující okolnost Úřad v daném případě zohlednil, že délka prodlení s nesplněním zákonné povinnosti uvedené v § 155 odst. 5 zákona činila pouze několik dnů, přesto však zamezila Úřadu činit kroky ihned po uplynutí lhůty stanovené v citovaném ustanovení pro rychlou konzultaci a přezkum věci. Kdyby tak jako zadavatel postupoval každý zadavatel, nemohl by prvostupňový přezkum probíhat tak rychle a efektivně, jak je tomu nyní, protože by nemohly být nastaveny (s ohledem na zákonem stanovené termíny) manažerské postupy pro termíny konzultací případů a zaměření dokazování a posouzení věci, včetně termínů pro přípravu zahájení řízení a přípravy konceptů rozhodnutí.
122. K výši uložené pokuty Úřad dále uvádí (a současně tím reaguje na vyjádření zadavatele, podle něhož potrestání za správní delikt neodpovídá jeho nebezpečnosti), že ačkoliv je pokuta ukládána za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí, při stanovení výše pokuty Úřad jako přitěžující okolnost posoudil skutečnost, že zadavatel spáchal další správní delikt, uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Ve výši uložené pokuty Úřad zohlednil rovněž vysokou závažnost správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, a to tak, že kdyby pokuta byla Úřadem ukládána pouze za správní delikt uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí, nebyla by uložena v nižší výši než 500.000,- Kč, neboť netransparentní vymezení hodnotících kritérií v zadávací dokumentaci mělo v daném případě závažné následky. Jednak uchazeči neměli jednoznačné informace potřebné ke zpracování svých nabídek tak, aby tyto co nejlépe vyhovovaly požadavkům zadavatele (kdy při znalosti požadavků a preferencí zadavatele by mohly být jejich nabídky koncipovány odlišně jak z hlediska parametrů nabízeného zboží, tak z hlediska nabídkové ceny), a dalším následkem byl rovněž netransparentní a zpětně zcela nepřezkoumatelný postup zadavatele při samotném hodnocení nabídek v rámci uvedených subkritérií, kdy měl zadavatel široký prostor pro vlastní uvážení, jakým způsobem bude nabídky hodnotit. V důsledku nezákonného postupu zadavatele se tak výsledek zadávacího řízení může zásadně lišit od stavu, který by mohl nastat v případě, kdy by zadavatel postupoval v souladu se zákonem a vyznačil způsob hodnocení transparentně.
123. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má naplňovat zejména dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní, tj. postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Konkrétní výši pokuty Úřad stanovil i s ohledem na skutečnosti uvedené v předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí tak, aby pokuta plnila i funkci represivní.
124. Při určení výše pokuty se Úřad zabýval i ekonomickou situací zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako nespravedlivá. Z usnesení Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 12/1 o schválení rozpočtu na rok 2016 ze dne 17. 12. 2015 Úřad zjistil, že objem příjmů zadavatele bude představovat v účetním období 2016 částku 43.591.222,30 tis. Kč. S ohledem na uvedenou skutečnost tedy není možno považovat uloženou pokutu za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu zadavatele (a v tomto smyslu za nespravedlivou).
125. Po zvážení všech okolností případu Úřad stanovil výměru pokuty ve výši uvedené ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

126. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona podává v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

hlavní město Praha, Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy